

A többség fizikai dolgozó Takaréklángon

Beszámoló taggyűlés az ásatthalmi erdészetben

A szegedi járásban hét községet érintve, 5700 hektáron található az ásatthalmi erdészet területe. Szétosztott munkahelyen van az erdészet sokirányú munkája a facsemeték gondozásától a kitermelésig, a magtermelésről a vadgazdálkodásig. A nagy területen gazdálkodásból következő, hogy erős kell fordítani a szervezésre. Az erdészet közel 250 fizikai dolgozója munkájának az összefogottsága is megoszlik. Vannak, akik hosszabb időt át nem is találkoznak egymással, mert munkahelyüket kilométerek választják el.

Ez a jellemző az erdészet 29 főnyi párttagságára is, amely ugyan akaratan és cselekvésben egységes, az aktív pártéletben azonban döccenők váltják egymást. Most, a beszámoló taggyűlésen is ez tükröződött. Az alapszervezet vezetőségének előterjesztésében erre is utalt Takács Ferenc párttitkár. Több párttag Ásatthaltól a második, vagy a harmadik község határából vág neki a pártrendezvényeknek, s ha rossz időjárás szól közbe, bizony megmondja magát egyik-másik, hogy elmenjen-e. Előfordult, hogy a meghirdetett soros taggyűlést, határozatképtelenség miatt újabb időpontban kellett megtartani. Most a beszámoló taggyűlés megtartását nem akadályozták objektív tényezők, s a párttagság átfogó képet kapott az alapszervezet és vezetősége munkájáról, a párt XI. kongresszusától napjainkig.

Legjellemzőbb, hogy az alapszervezet létszámban megerősödött az elmúlt időszakban. Tíz jelentkezőt vettek fel a pártba, kilenc közülük fizikai munkás, és hetet a KISZ-szervezet ajánlott, tehát valamennyien fiatalok. A párttagság zöme eddig is fizikai dolgozók közül állt, s ez a jelleg csak tovább erősödött.

A nehéz körülmények ellenére érvényesül-e itt a párt tekintélye, vezető, irányító szerepe, és ez kitűnik-e a gazdasági eredményekből? A beszámoló szerint erre igennel kell válaszolni. Az alapszervezet vezetősége mindvégig érvényesítette véleményezési jogát káderpolitikai és gazdasági kérdésekben. A gazdasági vezetőséggel közösen elkészített cselekvési programban a rendelkezésre álló eszközök jobb kihasználása érdekében hatékony intézkedések születtek és érvényesültek a termelékenység fokozására, a munka- és üzemszervezésre. Ezek eredményeként — csökkenő létszám mellett — a tervezett termelési érték 1979-ben meghaladta a 9 millió forintot. S viszonyítva ezt 1975-höz, a várható ered-

mény több mint annak háromszorosa. Emellett szociális intézkedések érvényesültek, főleg az erdőnevelésben és a facsemete-gondozásban dolgozó nők érdekében.

Az ásatthalmi erdészet gazdálkodásának eredménye fokozatosan emelkedett 1975-től. Belejártszott ebbe a jobb munka- és üzemszervezés, az alapszervezet vezetőségének beszámolója a cselekvési programok végrehajtásáról, a többi között arról, hogy a gépesítettség terv szerinti fejlesztése milyen mértékben emelkedett.

Az eredmények köszönhetőek itt a párt- és a gazdasági vezetőség jó munkakapcsolatának, az egyetértésnek, hogy a gépi eszközöket minél jobban ki kell használni, erősíteni a szocialista munkaverseny-mozgalmat, a szervezettebb irányítást, és serkenteni a szemléletbeli változást, a párttagság politikai iskolázottságát. A 29 főnyi párttagságból 15-nek van különböző fokú politikai végzettsége. A párttagságnak közel a fele rendelkezik a marxizmus-leninizmus középiskola elvégzésével, mások öthónapos pártiskolai vagy marxista-leninista egyetemi végzettséget mondhatnak magukénak. A politikai továbbképzést ezután is a legfontosabbak egyikének tartják, jóllehet a munkaterületek a jövőben sem kerülnek közelebb egymáshoz. Tehát nagyobb szervezés kell az iskolázottság feltételeinek megteremtéséhez.

A beszámoló taggyűlés munkájában részt vett és felszólalt Jánai László, az

MSZMP szegedi járási bizottságának első titkára is. A többi között elismerte és méltatta az erdészeti pártalapszervezet vezetőségének és tagságának munkáját a XI. kongresszustól, hangsúlyozva a nehéz körülményeket is, amelyben dolgoznak. Ehhez csatlakoztak a felszólalók, Molnár András, Koncz Dezső, Bócze Levente is. Jóleső érzés volt hallani, hogy elismeréssel szölk az alapszervezet vezetőségének közel öt esztendei munkájáról, különösen a párttitkárról. Gyakori eset és itt is jellemző, hogy a párttitkár vállalja magára a legtöbb munkát, holott azt a vezetőség — amely itt öttagú — arányosan megoszthatná maga között.

Az ásatthalmi nagyközségi pártbizottság minősítését az erdészeti alapszervezet és vezetősége 1975-től végzett munkájáról Demus László, a párt-végrehajtóbizottság tagja, az ásatthalmi Alkotmány Szakszövetkezet elnöke ismertette. A munka elismerése mellett a kritikai megjegyzések sem maradtak el. Általában többet vár a nagyközségi pártbizottság az erdészet kommunistáitól. Elsősorban azt, hogy a pártcsoportok munkája, hatása jobban érződjék az erdészet egész területén, különösen a KISZ-alapszervezet és a nők körében. Véletlen vagy nagyfokú figyelmetlenség, hogy itt az alapszervezetben egyetlen nő sincs, jóllehet a női politikai határozatok végrehajtását közbizalmilag minősítették az alapszervezet vezetőségének mostani beszámolója. Ezt az ellentmondást fel kell oldani, és a csupa férfiakból álló alapszervezeti tagságot fel kell erősíteni nőkkel is. Várható, ők jobban otthon lesznek a tennivalókban, és beleszólnak az erdészet pártéletébe, a gazdaságpolitikai feladatok még jobb végrehajtásába.

Lódi Ferenc

A Balaton vize és partjainak képe

Milyen lesz a Balaton vize és partjainak képe a következő évtizedekben — erről tárgyalt pénteken a Parlamentben tartott ülésen az országgyűlés építési és közlekedési bizottsága. Ábrahám Kálmán építészeti és városfejlesztési miniszter a képviselőknek egyebek között elmondotta: a Balaton fejlesztését körvonalazó új regionális terv 1978-ban készült el. Maga az intézkedési prog-

ram — amelynek végrehajtásában minisztériumok és országos hatáskörű szervek érdekeltek — ugyancsak elkészült, s a VI. ötéves tervidőszakra szóló elképzelések szintén kialakultak. Az üdülési környezet javításának érdekében a vízellátás, a csatornázás és a partszabályozás áll a teendők középpontjában. 1980—85 között a Balaton egészének, s különösen a Keszthelyi öbölnek vízmegővása, illetve a fürdőzési feltételek javítása kíván nagy erőfeszítéseket. Helyreállítják a Balaton „szűrőjét”, a Kis Balatont.

Felülvizsgálják a térségben található állattartó telepek tevékenységét, az ártalmas anyagok elvezetésének, megsemmisítésének feltételeit. (MTI)

December 4-7.

Gyógypedagógiai konferencia

December 4-e és 7-e között Budapestben rendezik meg a szocialista országok gyógypedagógiai szakembereinek II. nemzetközi konferenciáját. A tanácskozás résztvevői a fogyatékos gyerekek korai képzésének lehetőségeit és tudományos problémáit vitatják meg, és

számot adnak a gyógypedagógiai diagnosztikai kutatásokban elért eredményekről. A konferenciához kapcsolódóan a kertészeti egyetemen nemzetközi taneszközlílistát nyitnak meg, és a gyógypedagógiai folyóiratok szerkesztői is számba veszik tennivalóikat. (MTI)

Sercen a gyufa, meggyújtom a gázt az előkészített leves alatt. Nyaldosák a fazék oldalát a lángok, s percek alatt forrásig hevítik az ételt. Nyúlok a gomb után, és a régi, begyakorlott mozdulattal takarékra állítom a készüléket. Mert attól félek, hogy kormos lesz az edény oldala, hogy kifut, szertefolyik az egyre dagadó hab, és akkor sürolhatok, törölgethetek, takaríthatok... Egyszóval, főlőleges dolgokra pazarolom az energiámat. Aztán, és csak ezután jut eszembe a figyelemfelkeltő hirdetés: takaréklángon éppúgy megfő az étel. Igaz is: 100 fok, vagy 120 fok, egyre megy, ha már forr a víz... Csak hogy az nem mindegy, hogy mennyivel apasztják a pénztárcánkat, ha jön a gázszámlával a díjbeszéd. És az sem mindegy, hogy a sok ezer háztartásban pazarolják vagy sem az ország energiáit.

Ha a forráshoz 100 fok hőmérséklet szükséges, ne akarjunk nagyvonalúan 110-et, 120-at előállítani, de a takaréklángos címen ne is adjuk alább a 100 foknál. Hisz nem a családi tűzhely szó szerinti melegéről kell lemondanunk, csak a pazarlásról.

A miénknél jóval gazdagabb országokban járó magyar turista eddig igencsak megmosolyogta a hentesáruk árcauláját: ott ugyanis grammban határozzák meg a hús súlyát, és ennek megfelelő pontos sággal az árát. Fukarságnak, garaszkodásnak minősítettük az olyan vendéglátást, ahol se több, se kevesebb sült karaj nem került a nagyfalba, mint ahányan körbeülték az asztalt. Mi, akik az elmúlt egy-két évtizedben nem rettentünk vissza attól sem, hogy szemébe öntsük az ételmérgeket, bizony értetlenül álltunk az efféle takaréklángos előtt. És most, amikor oly borsos árat fizetünk a húsról, most sem tudjuk „bevenni” ezt a korántsem szegényi való grammszemléletet. A hentes és a sorba álló vásárlók csodabogárként tekintenek arra a pironkodó nyugdíjas asszonyra, aki két szelet húst merészel kérni. Holott neki és párjának éppen ennyi kell, se több, se kevesebb a vacsorára tált félélekhez. Van más helye is bőven a pénznek.

Akár hogy is bilennek a mérleghintára ültetett vendéglő árak: különleges alkalom kell ahhoz, hogy egy család étterembe üljön terített asztal mellé. Eddig akkor volt igazán vasárnapja a háziasszonynak, ha vendéglőben lakatta jól övét. Most úgy gondolja, inkább a pénzzel takarékoskodik, mint saját energiájával. Ha okos, nem rest osztani, szorozni, új, izletes és gazdaságos recepteket folklótni — így nem szenved csorbát a vasárnapi hantulat sem. És még olyan meglepetés sem éri, mint amilyenről nemrégiben olvastunk: egyik vendéglő szakácsának korszakalkotó újtása született, melynek lényege, hogy felére csökkenti a húsadagokat.

Sokféle jelzőt mondtak már rólunk, félső, hogy újabb tulajdonság bélyege ragad ránk: kidobós nép a magyar. Kidobjuk a kenyeret, a megmaradt ételt, az értékes papírhulladékokat, az egyszerűen csak meg-

unt vagy a tönkrement ruhákat, az épp hogy divatja múlt, kissé félretaposott cipőket, egyszóval, kidobjuk a pénzünket. Aki holmi zoknistóopolással foglalkozik odahaza, kinevetjük. Aki nem vásárol minden idényben új pár cipőt, kissé megszajnáljuk. Ha azonban talpalásért folyamodik a kuncaft a ktsz cipészéhez, bizony megessik, hogy kinézik az üzletből: hogy lehet manapság „ilyen” lábbelit megcsináltatni, és még aztán hordani is. Visszakapja az ember a tökéletes talpú, tökéletes felsőrésű cipőjét akkor is, ha egy centi hosszúságban elengedett a ragasztás vagy a varrás az oldalánál. Lassan vadonatúj cipő és csizma apró szépséghibáinak kozmetikázását vállalják csak a szüsterék. Csak hogy a lábbelik is drágák, minőségük sem szavatolja örökletüket, talpalásra, varrásra, ragasztásra ezután még inkább szükségünk lenne. A családi háztartások többsége, különösen, ha növekedésben levő gyerekekről is kell gondoskodniuk, nem tud egy-egy feslés után új cipőt kigazdálkodni a fizetésből. S minthogy az ésszerű takaréklángos ez esetben sem azt jelenti, hogy mezteláb kellene járnunk, nem marad más hátra, mint hogy a javítószolgáltatás nagyobb hivatástudatára számítsunk. De a ruházatkód sem ingyenbe kerül. Az is egészen természetes lenne, ha akadnának ktsz-ek, varrókisiparosok, akik nemcsak drága modellek elkészítését vállalnák, hanem apró átalakításokat, uram bocsá, kinőtt gyermekholmik ötletes toldását is.

Lyukas lábas, feslett bútorkárpit, törött asztalláb, kiégett szőnyeg, szakadozott kabátbélés — házilag mind nem javítható. Van-e elég segítőtárs, aki megvő a fölösleges pénzeszórásból, az új vásárlástól, aki vállalja a hibás holmik gyógyítását? Vagy pusztá folklótnak annyi időt és energiát emészdt föl, hogy belefárad az ember?

Takarékra állítani a gázlángot, eloltani a fölöslegesen égő villanyokat egyszerű dolog. Nem kell hozzá más, mint egy kapcsoló és a takaréklángos ügyének megnyert ember. De hiába nyerték meg Kovácsot, Tóthot, Kisst és Nagyot az energiateljesítmény reklámszakemberei, hogy oktan dolog az utcát fűteni, hiába tanítják meg ingyen küldött füzetcskéből, hogyan kell elzárni a beáramló hideg levegő útját, ha egyszer a tél beállta előtt nem lehet szigetelőanyagot kapni az üzletekben.

Hiába tanulja meg önszorgalomból bárki a közgazdaságtan minden csínját-bínját, hiába próbál havi és éves családgazdasági tervet készíteni, hiába roja pontosan a bevétel—kiadás rovatokba a számokat, hiába tudja, mi'ent lehetne kevesebbet költeni nagy lemondások nélkül, csupán a pazarlás lefaragásával, ha a szolgáltatás, az ipar, a kereskedelem, a régi rongyváros közszellem megakadályozza okos gazdálkodását.

Közös akarat kell ahhoz, hogy minden kéz saját jószántából állítsa takarékra a csapatokat.

Chikán Ágnes

Változatlan díj, magasabb összeg

Január 1-től új életbiztosítási rendszer

Az életbiztosítások január 1-től változatlan díj mellett növekvő biztosítási összegért köthetők meg — jelentették be pénteken az Állami Biztosítónál. A hazánkban eddig nem alkalmazott új életbiztosítási rendszer lényege, hogy ezentúl minden évben 2 százalékkal emelkedik az életbiztosításokra kifizetendő összeg.

A tájékoztaton elmondták, hogy az életviszonyok javu-

lásával, az átlagos életkor meghosszabbodásával együtt fejlődött az életbiztosítási rendszer, bővült a szolgáltatások köre. A biztosító megalkulásakor, 1949-ben még mindössze 177 millió forint, 1969-ben 32 milliárd, az idén pedig már több mint százmilliárd forint az életbiztosítások összege. Az elmúlt években az igények kielégítésére egész sor új konstrukciót rendszeresítettek, meghatározott célú biztosításokkal. Fokozottabban gondoskodnak a gyerekekről, az életjátszóról, a szülőkről, vagyis azokról, akik részesülnek a biztosított keresetéből. (Ezenkívül a nyugdíjkiegészítő járadék biztosítással és

a hitelfedezeti életbiztosítással bővült a kör.)

A most bevezetésre kerülő új életbiztosítási rendszer lényegében takaréklángos biztosítás. A korábbi módozatnál ugyanis a biztosítási idő letelte után 1,7 százalékos, most 5,6 százalékos kamattal fizetik ki a biztosítási összeget. Egy 40 éves személy például a 15 évre szóló 100 000 forintos életbiztosításra havi 480 forint díj mellett a 15 év eltelté után 134 ezer 590 forintot kap kézhez.

Az új életbiztosítási rendszer nemcsak a január elseje utáni, hanem a korábban megkötött, mintegy 300 000 életbiztosításra is érvényes. (MTI)

Gyárávatás

Pénteken, tegnap ünnepi munkagyűlésen avatták fel a tervidőszak legjelentősebb gumipari beruházását, a Taurus Gumipari Vállalat új, nyíregyházi mezőgazdasági abroncsgyárát. A tervezett nyolc hónappal korábban, egymilliárd 200 mil-

lió forintért elkészült és üzembehelyezett létesítmény alig több mint félezer dolgozója évente 210 ezer darab, a mezőgazdaság nagy teljesítményű erőgépeihez használatos textilradiai-abroncsot gyárt. (MTI)

A Csongrád és Bács-Kiskun megyei FÜSZÉRT felkészült az ünnepi forgalomra. A vállalat központi raktárába napról napra új szállítmány érkezik. A láger az eddéség. Felvételünkön: a legújabb eddéségzállítmány kicsomagolása.